

слѣднитѣ два класса? Ний не отричаме значение-то на литературното образование въ срѣдното училище; въ страни съ систематически рѣководено литературно образование въ срѣднитѣ училища, на университета остава главно да даде насока и да вдълбочи и разшири придобитото тамъ. Но литературното образование, което дава нашето срѣдно училище, ни кара да даваме на университетскитѣ занятия съ литература у насъ значение по-голѣмо, отколкото би могло да има то въ общества съ по-добри срѣдни училища. Вече программитѣ по литература въ нашитѣ срѣдни училища сѣ единъ абсурдъ, какъвто не би търпѣли въ никои друга страна — нито на нашия полуостровъ даже —, а у насъ вече четири години се работи по тѣхъ въ училищата и никакъвъ сериозенъ протестъ не се чува. Докато всекадѣ другадѣ программитѣ по тоя прѣдметъ си поставятъ за крайна цѣль да обогатяватъ и възпитаватъ „естетическото съзерцание“, у насъ тѣ прѣслѣдватъ нѣкаква криворазбрана историко-литературна ерудиция, която въ дѣйствителность не може да даде нищо друго, освѣнъ затѣпителна схѣластика. Защото тая программа, въ крайнитѣ си цѣли, не води къмъ нищо друго, освѣнъ къмъ заучване на чужди мнѣния и присѣди върху разни автори, творенията на които ученикътъ обикновено нито е видѣлъ. Докато всекадѣ другадѣ литературата въ срѣднитѣ училища състои въ най-детално и всестранно изучване на нѣколко классически творения (— единственното цѣлосъобразно срѣдство за развитие и укрѣпване на вкуса и сѣждението на юношата), у насъ то се